

SPIRAL STAIRS.

PAVEMENTOGRÁFIA.

AZ 1999-BEN MEGSZŰNT PAVEMENT VOLT TALÁN A KILENCVENES ÉVEK LEGNAGYOBB HATÁSÚ INDIEROCKZENEKARA. A KVINTETT EGYIK ALAPÍTÓJA, SCOTT KANNBERG SPIRAL STAIRS NÉVEN ADOTT KI KIFEJEZETTEN FÜLBEMÁSZÓ MÁSODIK SZÓLÓALBUMOT (*Doris & The Daggers*) IDÉN ÉS AZ INDIE-HŐS EGYÜTTES TAGSÁGÁBÓL ELSŐKÉNT LÉPETT FEL MAGYARORSZÁGON. NANÁ, HOGY A PAVEMENT DISZKOGRÁFIÁJÁN MENTÜNK VÉGIG VELE.

INTERJÚ DÖMÖTÖR ENDRÉ.

Már csak azért is, mert épp Spiral Stairs kutyajuttotta el most össze egy interjúban, hogy a 2010-ben egy turné erejéig egyszer már összeállt zenekar valamikor „egy-két éven belül” ismét koncertezni kezdhet. Ezt a Recordernek is megerősítette: „abszolút van erre esély, mindenki nyitott rá, még az sem elképzelhetetlen, hogy új dalok is születnek.”

Westing (By Musket And Sextant) (1993, de a korai, 1989-1991 közötti kislemezek és EP-k anyaga szerepel rajta)

Majdnem harminc éve volt, te jó ég! Unatkozó külvárosi kölykök voltunk Stephen Malkmus-szal, amikor ketten elkezdtük a zenekart. Együtt nőttünk fel, ugyanazon a környéken laktunk, egy sportcsapatban játszottunk, középiskolában Devót és Clash-t hallgattunk és úgy éreztük, hogy jobb az izlésünk, mint másoknak. Az egyetemen még több zenei hatás ért minket és nagyon egy hullámhosszon gondolkodtunk, szóval a legkorábbi felvételeink nagyjából mindezek reflexiói voltak. Lényegében csak dzsemeltünk, a kedvenceinket, a Fallt, a Televisiont, a Cant másoltuk és szórakoztunk. Apámtól kölcsönöztem ezer dollárt, hogy az első kislemezt kiadhassuk, aztán beindult a dolog. De soha nem gondoltunk arra, hogy komoly zenekar legyen belőlünk.

Slanted And Enchanted (1992) Steve ekkor már egy ideje New Yorkban lakott, de 1991 decemberében, a karácsonyi időszakban hazajött Stocktonba (*Kaliforniába, ahol indult a zenekar – a szerk.*) és elhatároztuk, hogy dzsemelünk egy kicsit, felvesszünk néhány dalt. Három nap alatt összejött a lemezanyag, Gary Young – akinek a kis stúdiójában dolgoztunk – dobolt a felvételeken, amiket

elküldtünk a Matadornak, akik meg legnagyobb meglepetésünkre ki akarták adni. Adtak nekünk 8000 dollárt, miközben a felvételekhez Gary stúdiójának a bérlete úgy 200 dollárba került. Szóval elég boldogok lettünk. *(nevet)* Ezután csatlakozott a ritmusszekció, a Sonic Youth elvitt minket egy európai turnéra, ahonnan sokkal nagyobb zenekarként tértünk vissza.

Crooked Rain Crooked Rain (1994)

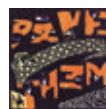
Óké, megadtuk magunkat, akkor legyünk mi is egy zenekar. Lényegében ez volt az első felvételünk, amin klasszikus zenekarként szólaltunk meg. Némi- leg nagyobb költségvetéssel dolgozhattunk, de még mindig nagyon kevés pénzből született meg ez a lemez is. New Yorkban vettük fel, egy felhőkarcoló huszadik emeletén, egy sima apartmanban. Még mindig nagyon gyorsan dolgoztunk és nem tudom, hogyan értük el, hogy ilyen jól szólaljon meg. Oké, egy jó stúdióban kevertük meg, ez nyilván sokat számított. A dalok nagyon jók voltak az LP-n, az MTV felkapta a klipjeinket, de persze a régi rajongóink már beszéltek, hogy ez nekik már túl hifi. *(nevet)*

Wowie Zowie (1995)

Memphisben, egy profi stúdióban vettünk fel a lemezhez úgy tíz dalt. Az már lehetett volna egy nagylemez. De aztán úgy döntöttünk, hogy néhány dalt még felvesszünk máshol is, azokat is szerettük, azokat is rátettük, alighanem ezért hangzik annyira kaotikusnak a végeredmény. Egy pszichedelikus-kaleidoszkopikus anyag állt össze. Úgy szeretem jellemezni, hogy ez egy nagylemez és a hozzá tartozó kislemez B-oldalak összekiadása. Bizonyára sok új rajongót összezavartunk vele, de sok

pavementesnek meg ez a kedvence. Minden tekintetben túlszorduló album, de ha meg valaha eljutunk egy lemezfelvételig, akkor én egy ilyen LP-t szeretnék összehozni.

Brighten The Corners (1997)

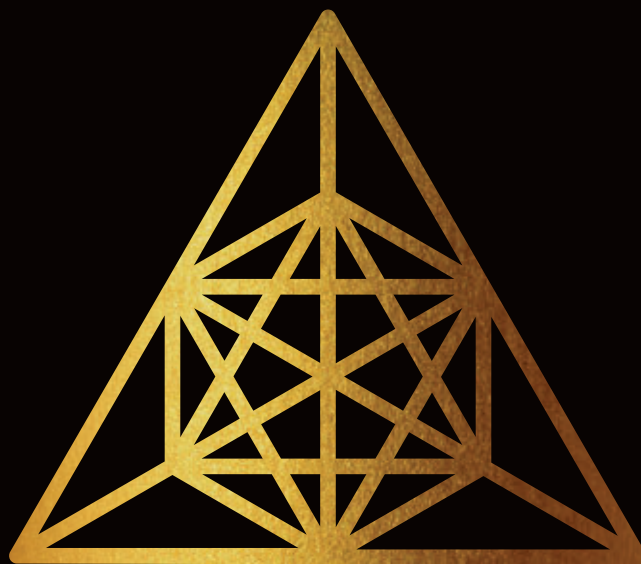
Kezdtett az egész zenekarosdi egy kicsit túl komoly lenni az izlésünknek, ekkoriban már időbeosztások voltak, meg minden hasonló, mint egy profi együttesnél. A lemezfelvétel viszont nagyon jó emlék, együtt voltunk vagy két hétig, a teljes tagság és itt már nem voltak olyanok, mint az összes korábbi lemeznél, hogy ezt vagy azt még Steve vagy én tettünk hozzá a végeredményhez egymagunkban. Ez az első teljesen zenekari albumunk. Épp egy turnéről mentünk a stúdióba, szóval nagyon egyben voltunk, mindenki jól játszott. Az R.E.M. korai hangzásáért felelős Mitch Easterrel vettük fel, ami szintén hallatszik a lemezen. Olyan nekem, mint egy kései Velvet Underground, vagy a már kicsit érettebb R.E.M., mondjuk a *Document* idején.

Terror Twilight (1999)

Van egy tónusa az albumnak, ami megkülönbözteti a többi LP-nktől és ez szerintem Nigel miatt van így. *(Nigel Godrich-csal, a Radiohead producerével vették fel – a szerk.)* Bár elejétől ott volt velünk a stúdióban, de a dalok szerkezetébe nem igazán folyt bele, hanem a rögzítés technikájával és a keveréskor jelent meg a hatása, az ő sajátos hangzása. Ezt szeretem a Pavement-diszkográfiában, mindegyik lemezünk teljesen máshogy szól. Nagyon jól játszottuk ezeket a dalokat élőben, ezért is volt csaldás, hogy Steve bedobta a törölközőt, én azt gondoltam, hogy folytathattuk volna.

3. ARTHUNGRYDÍJ
Grafika & Design
2017

DÍJAZOTTAK

arthungry.com

ARTHUNGRY

A hazai kreatív közösség.